

Brev till Selma Lagerlöf från Valborg Olander: 1924-1925 maj - 79

Olander, Valborg,

HS L 1:1

National Library
of Sweden

Karlarinn 99

Söndag 3 Maj 1925.

P.S.

Minnas du, att jag inte kunde få några nyhets-
ningar om den där luffare-vännen Trotte? I dagens tidning
säg jag namnet Trotte, för du det kan vara han? Kette
han Tage? Se bilagan!

Skall nu berättas, att jag var på Nya Idem i går,
sista mötet på Perminum, och där jag inte varit med någon
gång förr, ansåg jag mig tvungen. Det var utslutande
musik-afton, mycket folk. Karolinus Widestrom ordförande.

Jag talade litet med fru Vidving, tackade för i somras.
Hon talade om hur gränslöst snällt det var av dig, som
inte hade några egna intressen att bevaka, att så mycket
hålla ut och att kasta glas över hela mötet. Hon talade
på danska och sorlet var oerhört, på att jag hörd inte riktigt
vad hon sade om jesius Kilhede, men det var något
om hur Stolt han var. Och den som blivit riktigt Stolt
och rasande, av andra skäl, var Lars Hanson. Han
blev, sade fru Vidving, så rasande över den kritik han
fick som frögaskungen i "Kassan", att han svor en dyrt
ed att överge det oräkta fadershuset och så förfly
sig ut Amerika.

Gerli Linder var där, såg på Frökens ut. Inne Makt,
mendarinet berättades, att hon ämnar flyga från Helming.

Är det möjligt att hon inte har varit i Sverige?
3. Skriv mig om du vill veta om hon vill veta de
samma uppgifterna från Stockholm?

fors till Reväl, om det lärer sig göra. Hon skulle kalla
fredsfördrag där, men har inte tid, om hon inte får bejagat
den snabba luftbrouten. !!!

Och om kommer den stora nyplevden, för mig
nämning. Jag fick se Cally Mourad. Hon är 54 år och
normor, men rösten var inte åldrig. Hon sjöng i ett
sträckt alla dyvets Sauge, ackompanjerande sig själv
med ^{sin} ~~sin~~ ^{noterna} ~~noterna~~, med en stormande glöd i de
sista, ^(romanserna) som väckte somliga dansers fasa. Jag önskade
Guds och frk. Lundgren sett henne och hennes toalet, be-
stämde av omvällande hvita och skära små siduvolanger.

Det var mycket annan musik också, och efter super
fortskatte Eytinkammars trio av sjunga. Hildy gards
mamma sade då till mig: "Om Cally Mourad börjar
sjunga igen, så går jag min väg." Och båda delarna in-
teffade. Det var nu Carmen. Och su har jag aldrig
hört Habanera sjungas. Det var ~~rent~~ säkert
misterligt, en sådan rent djurisk kraft eller vrål,
eller vad jag skall kalla de djupa vibrerande alt-Fonerna.
Mycket roligt att studera publikens misspel. Men
den, som applåderade energiskt, var spanska minister-
fru, och hon måste väl veta hur det skall vara. —

Det var migon, som hade varit med om Callys och
Folkes nyplätning i julen, som hade varit mycket rolig
och bra, och han hade sett så förtjust och beundrande på
henne.

På se om du orkar läsa igenom denna epistel.
Alltid Vin.